

61 UL 36/2014-13

U s n e s e n í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Pavla Bachratého a soudců JUDr. Petra Sladkého a JUDr. Jiřího Vávry ve věci navrhovatelky **guidemedia etc s.r.o.**, se sídlem v Brně, Příkop 843/4, identifikační číslo 29282349, zastoupené Mgr. Robertem Cholenským, Ph.D., advokátem se sídlem v Brně, Bolzanova 461/5, o určení lhůty k provedení procesního úkonu, **t a k t o :**

I. Městskému soudu v Brně **se určuje** lhůta do 19.12.2014 k tomu, aby ve věci sp. zn. 8 T 21/2014 rozhodl o žádosti navrhovatelky ze dne 11.9.2014 o zrušení zajištění peněžních prostředků u banky.

II. Česká republika – Městský soud v Brně **je povinna** nahradit navrhovatelce náklady řízení ve výši 1.270,50 Kč ve lhůtě 10 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokáta Mgr. Roberta Cholenského, Ph.D.

O d ů v o d n ě n í :

JUDr. Aleš Dufek, pověřený zastupováním místopředsedy Městského soudu v Brně, předložil dne 13.11.2014 Krajskému soudu v Brně návrh navrhovatele na určení lhůty k provedení procesního úkonu a vyjádření soudce Mgr. Martina Hrabala ze dne 10.11.2014. Uvedl, že návrh se týká věci sp. zn. 8 T 21/2014, ale spis v této věci se současně předkládá Krajskému soudu v Brně k rozhodnutí o odvolání.

V návrhu ze dne 31.10.2014 navrhovatelka tvrdila, že blíže označeným usnesením Policie ČR byly jako výnos z trestné činnosti zajištěny prostředky na jejím bankovním účtu do celkové výše 7.900.000 Kč. V trestní věci vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 8 T 21/2014 byla navrhovatelka rozsudkem ze dne 10.9.2014 obžaloby v celém rozsahu zproštěna. Proto následující den požádala soud o zrušení zajištění peněžních prostředků u banky, přičemž odkázala na nález Ústavního soudu dne 20.4.2010, sp. zn. Pl. ÚS 6/10. Dále popisovala, že se její finanční situace zhoršila a také vůči ní byla nařízena daňová exekuce finančním úřadem. Poněvadž Městský soud v Brně o žádosti nerozhodl, podala navrhovatelka dne 16.10.2014 stížnost na průtahy v řízení, ale zastupující místopředseda soudu jí přípisem ze dne 31.10.2014, sp. zn. St 98/2014 nevyhověl. Proto se navrhovatelka domáhala určení lhůty k provedení procesního úkonu, spočívajícího v rozhodnutí o její žádosti o zrušení zajištění peněžních prostředků na účtu u banky ve lhůtě 3 dnů od doručení usnesení a přiznání náhrady nákladů řízení. Dodatečně ještě navrhovatelka rozváděla závažnost dopadu zajištění

peněžních prostředků do jejich obchodních poměrů, jakož i to, proč by městský soud měl o žádosti rozhodnout ještě před právní mocí rozsudku.

V písemném vyjádření ze dne 10.11.2014 uvedl předseda senátu Městského soudu v Brně Mgr. Martin Hrabal, že finanční prostředky ve výši 7.900.000 Kč byly skutečně zajištěny na bankovním účtu ve smyslu § 79a odst. 1 trestního řádu na základě usnesení Policie ČR ze dne 9.9.2013 a navrhovatelka dne 11.9.2014 požádala o zrušení tohoto zajištění. I když dne 10.9.2014 v předmětné trestní věci rozhodl zprošťujícím rozsudkem, státní zástupce si proti rozsudku podal odvolání a pokud věc není pravomocně skončena, tak není důvodu k navrácení finančních prostředků, resp. ke zrušení jejich zajištění u banky. Dále citoval ust. § 80 odst. 1 a 81a trestního řádu a zdůvodňoval názor, podle kterého zajištěné peněžní prostředky jsou třeba k dalšímu řízení. Uzavřel, že „žádost právnické osoby na zrušení finančních prostředků zajištěných u banky je v současné době nedůvodná“.

Krajský soud se seznámil s obsahem podstatné části spisu Městského soudu v Brně ve věci sp. zn. 8 T 21/2014 a dospěl k závěru, že návrh na určení lhůty má všechny podstatné náležitosti, byl podán účastníkem řízení a tudíž oprávněnou osobou a je důvodný.

Podle § 174a odst. 1 zák. č. 6/2002 Sb. o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů, v platném znění (dále jen „zák.“), má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům. může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení (dále jen „návrh na určení lhůty“). Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není podmíněn podáním stížnosti dle § 164.

Podle § 174a odst. 2 zák. návrh na určení lhůty se podává u soudu, vůči kterému jsou průtahy v řízení namítány. Z návrhu musí být patrné, kdo jej podává (dále jen "navrhovatel"), o jakou věc a jaký procesní úkon se jedná, v čem jsou podle navrhovatele spatřovány průtahy v řízení a čeho se navrhovatel domáhá; dále musí návrh obsahovat označení soudu, vůči němuž směřuje, musí být podepsán a datován.

Podle § 174a odst. 3 zák. soud, vůči němuž jsou namítány průtahy v řízení, postoupí do 5 pracovních dnů ode dne doručení návrh na určení lhůty se svým vyjádřením soudu příslušnému o návrhu rozhodnout; o svém postupu soud navrhovatele informuje. To neplatí, pokud soud provede do 30 dnů ode dne doručení návrhu všechny procesní úkony, u nichž podle navrhovatele dochází k prodlení; v takovém případě se k návrhu dále nepřihlíží, ledaže navrhovatel výslovně ve lhůtě 3 dnů ode dne, kdy se o provedení úkonů dozví, prohlásí, že na návrhu trvá.

Podle § 174a odst. 4 zák. soudem příslušným o návrhu rozhodnout je v občanském soudním a trestním řízení soud nejbližší vyššího stupně, směřuje-li návrh proti okresnímu, krajskému nebo vrchnímu soudu, a Nejvyšší správní soud, směřuje-li návrh proti krajskému soudu ve věci správního soudnictví; směřuje-li návrh proti Nejvyššímu soudu nebo Nejvyššímu správnímu soudu, rozhodne o něm jiný senát tohoto soudu, příslušný podle rozvrhu práce (dále jen „příslušný soud“).

Podle § 174a odst. 5 zák. účastníkem řízení je navrhovatel. Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro řízení o návrhu na určení lhůty přiměřeně ustanovení částí první a části třetí občanského soudního řádu.

Podle § 174a odst. 6 zák. příslušný soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty usnesením. Návrh odmítne, byl-li podán někým, kdo není k jeho podání oprávněn, anebo jestliže navrhovatel neopravil nebo nedoplnil řádně návrh v určené lhůtě, jinak o něm rozhodne bez jednání do 20 pracovních dnů ode dne, kdy mu byla věc předložena nebo kdy byl návrh řádně opraven nebo doplněn.

Podle § 174a odst. 7 zák. pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází.

Podle § 174a odst. 8 zák. dospěje-li příslušný soud k závěru, že návrh na určení lhůty je oprávněný, protože s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu dochází v řízení k průtahům, určí lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy; touto lhůtou je soud, příslušný k provedení procesního úkonu, vázán. Je-li návrh uznán jako oprávněný, hradí náklady řízení o něm stát.

Podle § 174a odst. 9 zák. usnesení, kterým příslušný soud rozhodl o návrhu na určení lhůty, se doručí navrhovateli a soudu, proti němuž byl návrh podán. Proti rozhodnutí soudu o návrhu na určení lhůty nejsou přípustné opravné prostředky.

Krajský soud ze spisu Městského soudu v Brně ve věci sp. zn. 8 T 21/2014, předloženého Krajskému soudu v Brně k rozhodnutí o odvolání dne 14.11.2014 a zde vedeném pod sp. zn. 8 To 489/2014, zjistil, že navrhovatelka skutečně podala dne 11.9.2014 žádost o zrušení zajištění peněžních prostředků u banky, ke kterému došlo v předcházejícím průběhu trestního řízení.

Důvodnost návrhu na určení lhůty je dána tehdy, pokud v řízení dochází k průtahu s realizací procesního úkonu, jehož provedení je návrhem požadováno (§ 174a odst. 8 zák.). Zákon neobsahuje definici pojmu „průtahy v řízení“, lze ji však vyvodit z judikatury Nejvyššího soudu a Ústavního soudu. Zjednodušeně vzato jde o stav, kdy je soud v řízení delší dobu nečinný, ačkoliv k této nečinnosti nejsou procesní důvody. Zcela jistě pak půjde o stav, kdy marně proběhne lhůta, předepsaná k provedení konkrétního úkonu příslušným procesním předpisem. Obdobně je třeba hodnotit již i několikadenní či několikátýdenní otálení soudu s provedením úkonu, jež má být podle zákona realizován neodkladně, neprodleně či bez zbytečného odkladu.

V předloženém případě požádala navrhovatelka u Městského soudu v Brně dne 11.9.2014 o zrušení zajištění peněžních prostředků u banky. Městský soud o žádosti do dnešního dne nerozhodl a podle vyjádření příslušného předsedy senátu tak nehodlá učinit dříve, než krajský soud rozhodne o odvolání státního zástupce proti zprošťujícímu rozsudku.

V návrhem dotčené trestní věci došlo k zajištění peněžních prostředků na účtu u banky podle § 79a odst. 1 tr. řádu. Podle § 79a odst. 4 tr. řádu majitel účtu, jehož peněžní prostředky na účtu byly zajištěny, má právo kdykoliv žádat o zrušení nebo omezení zajištění. O takové žádosti musí státní zástupce a v řízení před soudem předseda senátu neodkladně rozhodnout. Byla-li žádost zamítnuta, může ji majitel účtu, neuvede-li v ní nové důvody, opakovat až po uplynutí třiceti dnů od právní moci rozhodnutí.

Vše nasvědčuje tomu, že navrhovatelka je majitelkou účtu, na němž byly v průběhu trestního řízení policejním orgánem zajištěny peněžní prostředky. Poněvadž dne 11.9.2014 požádala navrhovatelka u Městského soudu v Brně o zrušení zajištění, měl městský soud o její žádosti neodkladně rozhodnout, bez ohledu na výsledek rozhodování o vině a trestu a bez ohledu na to, že proti rozsudku bylo podáno odvolání. Návrhem na určení lhůty se navrhovatelka nedomáhala toho, aby bylo městskému soudu uloženo návrhu vyhovět, jak se možná příslušný předseda senátu mylně domnívá. Takto ostatně ani nelze návrh na určení lhůty podle § 174a zák. koncipovat, neboť tento institut není předurčen k nastavení konkrétního procesního postupu soudu, natož pak k přinucení k tomu, jak má být konkrétně rozhodnuto (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12.1.2005, sp. zn. 21 Cul 3/2004 – RC 80/2006). Pokud si tedy Městský soud v Brně myslí, že důvody pro zrušení zajištění peněžních prostředků zatím nenastaly, pak měl návrh navrhovatelky z 11.9.2014 zamítnout, v každém případě měl - jak vyplývá z cit. ust. § 79a odst. 4 tr. řádu – o žádosti bezodkladně rozhodnout. Případné nevyhovění pak mohla navrhovatelka napadnout stížností (§ 79a odst. 5 tr. řádu), z čehož lze dovodit právě to, že o žádosti rozhoduje soud I. stupně, i když bylo podáno odvolání do rozsudku a konečné rozhodování o vině a trestu se tak přesunulo do odvolacího řízení. Poněvadž městský soud uvedeným způsobem nepostupoval, pak dobu uplynulou od podání žádosti lze v poměrech trestního řízení již považovat za průtah a to tím spíše, že o žádosti mělo být rozhodnuto neodkladně. Proto krajský soud návrhu podle § 174a odst. 8 zák. vyhověl.

Z ust. § 174a odst. 1 a 2 zák. vyplývá, že stanovení lhůty není nezbytnou náležitostí návrhu, a proto je-li lhůta v návrhu uvedena, soud jí není vázán a rozhodne podle vlastní úvahy (§ 174a odst. 5, věta druhá zák., § 160 odst. 1 o.s.ř.). V daném případě krajský soud přihlédl ke skutečnosti, že městský soud o žádosti nemůže rozhodnout bezprostředně, neboť nemá k dispozici spisovou dokumentaci. Ta je nyní u Krajského soudu v Brně, který kvůli rozhodování o opravném prostředku nařídil na 17.12.2014 pod sp. zn. 8 To 489/2014 hlavní líčení. Ani tato skutečnost by ale při účelné koordinaci manipulace se spisovým materiálem neměla být na překážku rozhodnutí o žádosti navrhovatelky v řádu jednotek dnů. S ohledem na uvedené okolnosti uložil krajský soud městskému soudu lhůtu v trvání 10 dnů.

V důsledku vyhovění návrhu hradí stát navrhovatelce náklady, spojené s řízením o podaném návrhu (§ 174a odst. 8, věta druhá zák.). Navrhovatelka sice své náklady nevyúčtovala, z návrhu je však zřejmé, že byl sepsán advokátem, který zastupuje navrhovatelku i v řízení ve věci Městského soudu v Brně ve věci sp. zn. 8 T 21/2014. Krajský soud proto dovodil, že navrhovatelce vznikly náklady za právní zastoupení a jejich výši určil podle vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění (dále jen „vyhl.“). Za jeden úkon právní služby náleží odměna ve výši 750 Kč (§ 7, § 9 odst. 1, § 11 odst. 3 vyhl.), když návrh na určení lhůty není návrhem ve věci samé a podobá se tak svým charakterem úkonům s poloviční sazbou podle § 11 odst. 2 vyhl. K této odměně soud připočetl ještě paušální náhradu

hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 1 a 3 vyhl.) a daň z přidané hodnoty v sazbě 21 % (§ 137 odst. 1, odst. 3 písm. a/ o.s.ř., § 47 odst. 1 písm. a/ zák. č. 235/2004 Sb., v platném znění). Celkovou částku 1.270,50 Kč soud uložil zaplatit návrhem dotčené organizační složce státu ve lhůtě přiměřené pro reálné provedení výplaty náhrady (§ 3 zák. č. 219/2000 Sb., § 174a odst. 5, věta druhá zák., § 160 odst. 1 o.s.ř.).

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 9.12.2014

JUDr. Pavel Bachratý, v.r.
předseda senátu

Za správnost:
Alena Fajmonová